10/06/2019

«Το Σώμα μου, η Επιλογή μου» ή ισχύει κάτι άλλο από αυτό;

/ Ορθόδοξες Προβολές

«Το Σώμα μου, η Επιλογή μου», είναι ένα από τα πιο συνηθισμένα επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται για την υπεράσπιση των αμβλώσεων.

Αλλά, τί γίνεται με τα δικαιώματα που έχει το σώμα του αγέννητου μωρού;

Σε αυτό το βίντεο, η Kristin Watson, σύζυγος του πρωταθλητή του Superbowl Benjamin Watson, απαντά όπως η ίδια γνωρίζει άριστα ως πολύτεκνη μητέρα στο «My Body, My Choice», και ενισχύει την επιχειρηματολογία υπέρ της ζωής για τα πιο ευάλωτα μέλη της κοινωνίας μας, τα αγέννητα παιδιά.

Μετάφραση:

Όταν λένε οι γυναίκες: «Το Σώμα μου, η Επιλογή μου», εγώ συμφωνώ. ΝΑΙ, έχουμε δικαιώματα πάνω στο σώμα μας και στη σωματική μας αυτονομία. Οι γυναίκες και τα σώματά τους πρέπει να γίνονται σεβαστά και να προστατεύονται. Τα δικαιώματα σωματικής φροντίδας μάλιστα είναι ιδιαίτερα σημαντικά όταν μια γυναίκα είναι έγκυος, επειδή υπάρχουν περισσότεροι από ένα σώματα που εμπλέκονται.

Όπως και να έχει το πράγμα, το να μεταφέρεις ένα μωρό είναι λίγο πιο σύνθετη κατάσταση από το, ας πούμε, να κουβαλάς μια μπάλα ποδοσφαίρου.

Αυτός είναι ο σύζυγός μου, ο Μπέντζαμιν. Παίζει αμυντικός για τους New Orleans Saints και τώρα κάνει ένα touchdown (γκολ). Και τώρα ανακοινώνει ότι είμαι έγκυος. Με δίδυμα!

Έτσι, στην προκειμένη περίπτωση: Δεν είναι μόνο το σώμα ΜΟΥ εδώ. Υπάρχουν τρία σώματα. Μερικοί άνθρωποι προσπαθούν να πουν ότι «τα παιδιά στη μήτρα είναι μέρος του σώματος της γυναίκας» – αλλά ας συνέλθουμε.

Αν ένα παιδί στη μήτρα ήταν κυριολεκτικά μέρος του σώματος μιας γυναίκας, όπως το χέρι ή το πόδι της, τότε εγώ θα είχα τρεις καρδιές, τρεις εγκεφάλους, τριάντα δάχτυλα και επειδή υπάρχουν δύο αγόρια εδώ μέσα, θα ήμουν κυρίως άντρας.

Έτσι, όταν οι άνθρωποι προσπαθούν να πουν: «Το Σώμα μου, η Επιλογή μου», για να υπερασπιστούν την άμβλωση, αυτό δεν έχει νόημα. Γιατί εδώ τίθεται το θέμα των σωματικών δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων εν γένει: Το δικαίωμα δεν είναι δικαίωμα αν το εφαρμόζω μόνο στον εαυτό μου και παραμένω απρόθυμη να παραχωρήσω στους άλλους αυτό που ζητώ για μένα. Για να το πούμε απλά, το δικαίωμα μιας γυναίκας πάνω στο σώμα της, δεν περιλαμβάνει το δικαίωμα να τερματίσει τη ζωή ενός αθώου ανθρώπου.

Σκεφτείτε: θα ήταν τρομακτικό εάν μια έγκυος γυναίκα σκόπιμα έπαιρνε ναρκωτικά, γνωρίζοντας ότι θα μπορούσε να προκαλέσει βλάβη στο παιδί της, σωματική ή διανοητική. Ωστόσο, εάν μια γυναίκα έχει το δικαίωμα να κάνει οτιδήποτε θέλει με το σώμα της, συμπεριλαμβανομένου του τερματισμού της ζωής του παιδιού της, τότε δεν μπορούμε να πούμε άλλο από το ότι αυτό είναι λάθος.

Επιπλέον, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι υπάρχει μια ιδιαίτερη σχέση μεταξύ του σώματος της μητέρας και των παιδιών της. Οι γονείς, οι μητέρες και οι πατέρες,

έχουν εκ φύσεως υποχρέωση να στηρίζουν τα παιδιά τους, πράγμα που αναγνωρίζει και το νομικό μας σύστημα.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο απαιτούμε οι πατέρες να πληρώνουν για την υποστήριξη των παιδιών ως τα δεκαοκτώ τους χρόνια. Ο πατέρας δεν λέει: «Το σώμα μου, η επιλογή μου», ούτε επιλέγει να μη βάλει το σώμα του να δουλέψει, ούτε επιλέγει να μην πληρώσει για να στηρίξει το παιδί για του οποίου τη δημιουργία συνέβαλε. Με τον ίδιο τρόπο και οι μητέρες έχουν τη φυσική υποχρέωση να υποστηρίξουν τα παιδιά τους. Και οι δύο γονείς είναι υπεύθυνοι για τη διατροφή, τη στέγαση, τη φροντίδα, ειδάλλως θεωρούνται πως παραμελούν τα παιδιά τους.

Εάν δεν μπορούν να φροντίσουν ένα γεννημένο παιδί, δεν επιτρέπεται στη μητέρα ή το πατέρα να τερματίσουν τη ζωή του παιδιού. Πρέπει να το δώσουν για υιοθεσία ή να τηρήσουν τους νόμους Safe Haven ή Baby Moses και να αφήσουν ένα παιδί σε ένα νοσοκομείο, αστυνομικό τμήμα ή πυροσβεστικό σταθμό. Δεδομένου ότι οι γονείς έχουν τη φυσική και νομική ευθύνη να καλύψουν τις βασικές ανάγκες των παιδιών τους μετά τη γέννηση, είναι λογικό να έχουν το ίδιο καθήκον πριν από τη γέννηση.

Αλλά όταν οι γυναίκες λένε: «Το σώμα μου, η επιλογή μου», και εννοούν την άμβλωση, σκεφτείτε το μήνυμα που στέλνουν στους άνδρες. «Είναι το σώμα της, η επιλογή της», έτσι δεν χρειάζεται να αναλάβω τις ευθύνες μου ως άνδρας, ως έγγαμος ή ως πατέρας». «Είναι το σώμα της, η επιλογή της, αυτό σημαίνει πως είναι δικό της το πρόβλημα».

Εάν ένας άντρας χρησιμοποιεί μια γυναίκα μόνο και μόνο για το σεξ, την αφήνει έγκυο και μετά κάνει έκτρωση, μπορεί να το θεωρήσει άνετα σαν «ζήτημα των γυναικών». «Το σώμα μου, η επιλογή μου» δεν αποτελεί επιχείρημα για την υπεράσπιση της σωματικής υγείας των γυναικών, εφόσον οδηγεί στην παραμέληση της γυναίκας και όχι στο σεβασμό και την προστασία της.

Είναι οπισθοδρόμηση το να πούμε ότι τα αγέννητα παιδιά δεν έχουν δικαίωμα στη ζωή, επειδή είναι απόλυτα εξαρτημένα από το σώμα της μητέρας. Ένα βρέφος όταν γεννιέται είναι ακόμα εντελώς εξαρτώμενο από το σώμα άλλων για επιβίωση, αλλά κανείς δεν σκέφτεται ότι το βρέφος στερείται του δικαιώματος στη ζωή. Η αδυναμία και η εξάρτηση των παιδιών είναι λόγος να τους δείξουμε μεγαλύτερη φροντίδα και υποστήριξη, όχι λιγότερη. Η εξάρτηση δεν μπορεί να καταστρέφει την ανθρωπότητα.

Στην πραγματικότητα, η εξάρτηση εμπλουτίζει την ανθρωπότητα. Ο Μπένζαμιν κι

εγώ και τα επτά μας παιδιά είμαστε όλοι εξαρτημένοι ο ένας από τον άλλον, από την κοινότητά μας και από το Θεό. Ας δημιουργήσουμε μια κοινότητα στην οποία τα δικαιώματα του σώματός μας και η σωματική αυτονομία μας σημαίνουν ότι σεβόμαστε, προστατεύουμε και υποστηρίζουμε ο ένας τον άλλο, συμπεριλαμβανομένων και των πιο αδύναμων μεταξύ μας.

ΠΗΓΗ: ΚΙΝΗΜΑ "ΑΦΗΣΤΕ ΜΕ ΝΑ ΖΗΣΩ" www.afistemenaziso.gr